

dulciores propter rorem: qui citius
 cadit in montes quam in valles. Et
 oues libenter comedunt in montibus:
 quam in vallibus et lac eo dulcius est
 propter herbas montium. Ita spi-
 ritualiter. Quanto altius homo ascendit
 montem contemplationis: tanto dul-
 cius pascitur in diuinis. Et quanto
 magis tendit ad ima conuallium:
 tanto minus capit de dulcibus. Et
 ideo monet ipse propheta. *Isayas*
oēs oues atque fideles christi dicens.
Venite ascendamus ad montem domini:
et ibi pasua inueniamus. Ergo dominus
 noster ihesus christus pastor bonus qui
 etiam suas oues signat. protegit. libe-
 rat et pascit etc.

Post octauas pasche dominica iu-
 bilate

Sermo. xxxi.

Ois vero contristabimini:
 sed tristitia vestra vertetur in
 gaudium. *Iob. xvi.* Non quod
 quatuor sunt stulticie propter quas homo
 sepe contristatur. Prima est hominum in tali
 statu viuere in quo non audet mori. Vnde
 ait ecclesiastes. mors non tardat. Quod mors
 quam amara est memoria tua. Secunda
 est pro vilissima re vitam exponere.
 Sic naboth. iiii. regum. exposuit vitam
 suam et perdidit pro pua vinea. Tercia
 rex vocauit eum et dixit. Da michi
 vineam. Respondit. Nolo. Tunc misit
 falsos testes et eum lapidare fecit.
 et sic tristabatur. Tercia est inter bo-
 num et malum eligere malum et bonum
 spernere. sic fecit moyses cui rex

pharao posuit coronam super caput
 eius cum adhuc esset puer: et praeie-
 cit coronam. Tunc accepit carbonem
 ignitum et aurum et perbuit puero. et
 puer elegit carbonem et omnes dixe-
 runt. Stulticia sua est. Quarta stulti-
 cia est: quando homo vendit hereditatem pa-
 tris pro aphyro pleno letibus. Ita fe-
 cit esau. Vendidit ei primogenituram
 fratri suo iacob pro vna scutella ple-
 na letibus. vtz gen. Itaque spiritus
 nunquam cogitat de morte: sed spiritus gau-
 det in vanitatibus: sepe ex hoc tristatur.
 Item homo sepe gaudet coronans
 se corona superbie et perdit coronam
 glorie. Item homo sepe vendit benedictionem
 celestis hereditatis pro gaudio
 vanitatis. Sed christus permonens suos
 discipulos ne ipsi stulte in hijs age-
 rent: sed melius esset eis modicum
 tristani: et post hanc vitam eternam
 gaudere. Et ideo ait vt supra. Vos
 vero contristabimini et mundus gau-
 debit: sed tristitia vestra vertetur
 in gaudium: vt patet in euangelio.
 Igitur ihesus discipulis suis in cena.
 Modicum iam et non videbitis me.
 et iterum modicum et videbitis me quia
 iam vado pro vobis in mortem: et iterum
 quando resurgo: iterum videbitis me. et
 in ascensione mea quando vado ad pa-
 trem. Dixerunt ergo discipuli ad inui-
 cem. Quid hoc est. quod dicit nobis: modicum
 et non videbitis me. et iterum modicum
 et videbitis me. quia vado ad patrem.
 Dicebant ergo. Quid est quod dicit no-
 bis modicum? Nescimus? quod loquitur
 et non intelligimus? Cognouit autem

ihesus quia volebant eū interro-
gare: et dicit eis. De h̄ q̄ritis iter
vos: qz dixi vobis modiciū a non
videbitis me: a iter modiciū a vi-
debitis me Amen dico vob: quia
plorabitis et flebitis vos in hoc
mūdo propt̄ pseucoes mūdi. Et
mūdani gaudebūt: qz vos perse-
quntur. vos at̄ tristabimini prop-
ter mortē meā. S; tristitia vstra
v̄tes in gaudiū. qz videbitis meā
gliam. Vñ dicā vob pabolā. Mu-
lier cū parit tristitiā habz qz venit
hora ei? De q̄ ait p̄r in genesi ad
euā In dolore paries filios tuos
Cū at̄ peperit puerū iam nō me-
minit p̄ssure propt̄ gaudiū: qā
natus ē ei puulus in mundū pul-
cher s̄m imaginē ei? et creatois.
Et vos igit̄ nūc tristitiā habetis.
Iterz aut̄ videbo vos: a gaudebit
cor v̄m: a gaudiū v̄m nemo tol-
let a vob. qz etnalit̄ meū gaude-
bitis. Nō q̄ q̄tuor ḡna hoīm tris-
tant̄ propt̄ quatuor causas. P̄mi
sūt penitētes: q̄ tristāt̄ de peccōz
omissioe. Secūdi sūt i mūdo gau-
dētes: q̄ tristant̄ de gaudij amis-
sione. Tercij sūt fortunati. de for-
tune mutacōne. Quartī sunt ypo-
crite q̄ tristant̄ de vultu exēmina-
tione. Primo dico q̄ penitētes tri-
stant̄ de peccō ommissioe a est bona
tristacō. Nū hō cogitat. Ecce tu
deū offēdisti tuū creatorē: a pp̄t
h̄ tristat̄. Vñ dō postq̄ peccauit
in p̄s. Quāc̄ tristis es aīa mea: a
q̄re cōturbas me? Spera in dño

qm̄ adhuc cōfitebor illi vt n̄ peccā
mea dimittat. qz miseraōnes ei?
sup oīa opa ei? De ista cōtriciōne
aīe penitētis legim? figurā in an-
tiquis libris iudeoz: q̄ erat qdā
pulcra puella cui dā magno p̄nci-
pi despōsata et illa reliquit suum
p̄ncipē. a adhesit cui dā malo tirā
no propt̄ qd̄ venit in magnā tris-
titiā. Et tandē tristis cognouit q̄
male fecit et misit ad p̄ncipē quē
reliq̄t q̄tuor anulos. In p̄mo fuit
sculptū. amoē lāgueo. In sc̄do. lā-
guoē pereō. In tercio. pereundo
spero. In q̄rto. sperādo reuiuifco.
Et cū hoc q̄tuor litteras. In p̄ma
quē fugi diligo. In secūda. quē di-
lexi fugio. In tercia. q̄ fugi peni-
teo. In q̄rta. penitēdo gaudeo.

Ad propositū. Ista puella est
aīa peccatrix q̄ est pulcra dū est
sine peccō. Vñ de ea d̄t dñs in cāti.
Tota pulchra es amica mear: et
macula nō ē in te. Et iste magn?
p̄ncips cui est despōsata ē xp̄s: q̄
ait ysa. Despōsabo te m̄ in fide vi-
delicet in baptismo vbi renūciat
dyabolo. S; reliquit suū p̄ncipē
qm̄ p̄ctm̄ mōle dimittit. a adherz
dyabolo cui? voluntatē facit. S;
deus imittit ei sepe cōtriciōnem de
peccatis. Tunc p̄t dicere ad xp̄m
sicut habet sup̄ in anulis. Amoē
lāgueo ex nimio desideio etnoy.
a languēdo pereō ex formidie q̄
feci. S; sperādo reuiuifco. quia scio
meū creatorē et redēptorē ita mi
sericordē. q̄ ait p̄ prophetā ezech.

Nolo mortē peccōis sicut magis
peniteat et uiuat Itē ezech. Pec
cator in quacūq; hora genuerit
peccōy suoy ampli? nunq; recoz
dabor. et ideo gaudeo Et in litteā
scripsit Quē fugi modo diligo. i.
dñm meū ih̄m xp̄m. et quē dilexi
videlicet dyabolū: modo fugio p
penitentiā Et qđ fugi modo pe
niteor: uidelicet vba dei audiē sepe
fugi et penitēdo mō gaudeo Ideo
tal tristitia est bona: qā hoīem in
aīa saluat. et in cōscia letificat Vñ
berū. Aīa q̄ tristis est sup magni
tudine peccā. et inuoluata iacet ex
timore dñi: illi dñs dabit grām et
letificabit eā. et sic tristitia vertet
i gaudiū. Sedō dico qđ de mūdo
gaudētes tristant de gaudiij amīs
sione Vnde de illis dicit iob. Gau
dent ad somitū organi: et in pun
cto ad infernū descendūt. et sic tri
stantur Ideo ait in alio capitulo
sapiēs. Melius est ire ad domū
luctus: qđ ad domū cōuiuij: quia
gaudiū dolore sepe misceatur Nā
videm? in naturalibz qđ sepe post
aurā clarā et splendore sol sequitur
pluuia et tēpestas. et post estatē
vrit hyems De tali gaudio tpali
qn̄ hō h̄ p̄dit tristat? Legimus fi
gurā i libro iōne. ca. iij. qđ ionas
proph̄a dñi multū fessus fuit ex
labore itineis tpe estiuāli et nullū
habuit refrigeriū: s̄ posuit se iux
viā vt requiesceret et obdormiuit
Et videbat sibi qđ sup eū cresceret
arbor magna. s̄ hedera q̄ crescit

ad muros. et ex illo habuit gau
dium in vmbra Et statim venit ver
mis corrodens arborē et aruit. et
folia ceciderūt. et vmbra ab eo re
cessit ac preterijt et sic euigilaui
proph̄a et tristis nimis erat. qā
nō habuit iterū refrigeriū Ita
moralit̄ hō ambulat in h̄ mūdo
diuisa loca hinc inde. et gaudet in
trāsiōis iuxta viā vanitatis: et
in gaudiū mūdi trāsit sic vmbra
vt ait iob Sic vmbra pretereūt
gaudia Et cū sic requiescit sub vm
bra letide gaudet Sed venit vermis
corrodēs arborē corpis et folia ca
dūt. qā oēs vires deficiūt. et tunc
aīa exiēs de corpe et qđ de somno
euigilans tristat? qā tūc nō habz
refrigeriū a dō Ideo ait ih̄s. tren.
ca. iij. in p̄sona illoz dicēs. Defi
cit gaudiū cordis nr̄i vsus est in
luctū elixus nr̄i et corona capie
tis nr̄i cecidit. et nobis quia
peccauimus. Et sic pate qđ aliq
tristant de gaudiij trāsiōis amīs
sione. Tercio aliqui tristantur
videlicet fortunati de fortune mu
tatione Nā fortuna multos exaltat
in hoc mūdo. vnde ipsi gaudēt et
multos deiciat ac depōit vñ tris
tantur. Vnde ait poeta Quē vult
exaltat: quem vult fortuna recal
cat Huius legim? figurā in li
bro hester. iij. qđ assuer? rex ha
buit quendā aduocatū: qui voca
batur aman. et ille aman fuit mē
tum magn? et potēs et in gl̄ia ele
uatus: et alius bonus homo noīe

mardocheus fuit apud regē quē
 rex voluit etiā apud se in glia exal
 tare. Quod aman vidēs ex inuidia
 illi mardocheo mortē apud regē
 parauit et in curia sua patibulū
 erexit: vt ipse ibi suspēderet. Quod
 papiēs mardocheus excusauit se
 apud regē et accusauit aman Tūc
 rex misit per amā et dixit Quē rex
 vult honorare: quod dicit illi fieri At il
 le putabat quod rex vult ipm hono
 rare et ideo ait Dñe quē rex vult
 honorare: dicit poni in equo regis et indui
 vestimentis regalibus et duci per totā
 ciuitatē et clamare in omnibus angulis
 platearum. Sed debet honorari quē
 rex vult exaltare. Et tunc ait rex
 Hoc tu debes facere mardocheo
 inimico tuo: et optebat quod faceret il
 lud amā quod precepit ei rex: et sic tri
 stis magis fuit quod sic debuit inimici
 suū in tanto honore honorare et ipse pe
 destes currere et clamare Et sic fortu
 na aman exaltauit et eiecit mardo
 cheum: et statim exaltauit eō
 uerso mardocheū et eiecit aman.

Ita spūale fortuna mūdi ē in
 stabilis et multos exaltat vñ gaudēt.
 Sed cū eiciat eos in lutū dñelie magis
 tristat et sic gaudiū illorū cito
 mutat in contumeliā et tristitiā Ido
 ait salomō in pūbijs. Spūs tris
 tis efficit omnia ossa Ossa sūt vtu
 tes aīe quod omnes deficiūt propter amis
 sionē fortune Quarti sūtypo
 crites: qui tristat de vultu extermina
 tione De quibus ait dñs math. No
 lite fieri sicut hypocrites tristes Eximi

nant enim facies suas et habent facies
 macras propter lucrū et laudem hominum
 Quibus hominibus ē ignota eorum tris
 titia: tñ deo ē manifesta eorum nequi
 tia: et talis tristitia ē dolosa Vñ ait
 dñs Luc. De vobis hypocritis qui
 similes estis sepulchris foris deal
 batis intus plebis spurcicijs Isti autē
 affligant parietibus qui sūt intus de luto
 et extus sūt picti et dealbati. ita
 quod apparet quod sint de lapidibus poli
 tis. cmentū ē color extus positū.
 et tegit quod ē interius: sed quā paries
 patit et domus destruit: tūc vide
 bitur a parte quod latebat intus. Huius
 legi figurā ezech. xxi. Dixit dñs
 ad ezechielē Vade in templū dñi ad
 domū anteriorē. et cū ibi esset pro
 pheta ait dñs Vides tu parietem
 istum? Rñdit Video dñe Et ait.
 Perfodi domū et pietē Et fodit
 foramen magnū per parietē Et dixit
 Vide Et vidit propheta abhominabiles
 pessimas pictas ad parietē in cir
 cuitu quod homines occulte solēt facē.
 Et ait dñs Isti autē manifesta erūt
 tpe mortis et in iudicio quod mō oc
 culta sūt in mūdo Ita spūale. per pa
 rietē que occultat in domo nota
 hypocritam qui apparet homini
 bus bonus. et quasi semp sit tris
 tis pro desiderio eterno: cum ta
 men hoc facit pro lucro munda
 norū. Sed cū venerit mors et per
 cutit illū et perfodit parietes domus
 ostēde quod sunt latera corporis de luto
 pessimo. Sed foris dealbati per
 similitudinē sanctitatis et virtutis.

Vnde ait petrus ad symonē ma-
gū ⁊ dicit. Percutiet te dñs pies
dealbatus. ⁊ tūc statim tpe mortis
in die iudicij apparēt abhōiatio-
nes. i. mala opera et male cogita-
tiōes q̄ latebāt ab itra. Vñ petr⁹
rauenēsis doctor in q̄dā sermone
ait. Ppocrisis est subtile malū. se-
cretū virus. tinea sc̄itatis Tristā-
tur corā hōib⁹ p treno lucro Jdo
tristabunt⁹ corā deo. āgel ⁊ elc̄s
pro eterno dāno Ergo q̄ ad the-
ma. Vos hō tristabimī h̄ tristitia
vestra vertet⁹ in gaudiū. Mulier
cū parit tristitiam habz.

Dñica tertia post pascha.

Sermo. xxxij.

Um venerit: ille arguet
mundū Job. vi. Nō q̄ q̄
vult aliū arguē: dñs q̄tuor cōsiderat
Pmo q̄ ille quē vult arguē sit ar-
guēdus Vñ aug⁹. Si me arguis
⁊ nō sū culpabilis: teipm ledis De
cūdo q̄ q̄ vult arguē nō sit redar-
guēdus. Vñ ait boetius. Pudor ē
doctori discipulū arguē qñ culpa
ēdarguit ipm. Vñ ait poeta Tūc
ali⁹ culpa cū tu fueis sine culpa
Tercio debz cōsiderat tps Nā qñ
aliq̄s vellet aliū arguere corā oī
pplo ⁊ ipm cōfūdē nō esset bō redar-
gutio Jdo ait dñs. Si peccauit
fr̄ tuus in te: corripe eū intē te et
ipm solū. Si audierit te lucratus
es eū. si te nō audierit q̄ dimittat
adhuc duos vel tres. ⁊ si adhuc
nō audierit: sit tibi qñ ethnic⁹ et
pagan⁹. Quarto debz cōsiderare

mores psonē: quē vult arguere.
Nā mlti sūt qñ arguunt⁹ peioēs
efficiūtur. Sic alexāder rex mul-
tos occidit qui ipm arguebant.
Tandē quidā pb⁹ ipm multū
subtilit arguebat. vñ bonos mo-
res ab eo capiebat Jte ptz de ne-
rone ipatore q̄ suā ductorē sene-
cam occidit: eo qd ipm de malis
cia sua arguebat. Sz xps bñ po-
terat arguē. ⁊ bñ p̄t arguē i iudi-
cio. qz fuit ⁊ est sine redarguōe.
Vñ ait petr⁹. Qui pctm nō fecit
nec ē inuēt⁹ do. ⁊c. Jte bene p̄t ar-
guē qz pccōr arguēd⁹ ē in mltis.
Jte ipē bene cōsiderat tps qñ dñs
arguē Jpe mltis b̄ p̄t q̄s in die
iudicij accit⁹ arguet Jte ipē b̄ t̄stē
arguit Nā aliq̄s p infirmitatē vt
emēdentur. aliq̄s p adūsitatē vt
ipm cōgnoscat. aliq̄s p irā distri-
cti iudicij ⁊ rigois Jdo ait dñs p̄
qñ peccauit Dñe ne in furore tuo
arguas me. Jte iob dñt. Quis m̄
h̄ tribuat: vt in inferno ptegas
me donec p̄trāseat furor tuus Et
hec patēt in euāgelio.

Jrit ibus discipul⁹ suis. Vado
ad eū q̄ me misit: ⁊ nemo ex vob⁹
introgat me q̄ vadis. Sz q̄a h̄ lo-
cutus sū vobis: tristitia impleuit
cor vrm. Sz ego veritatē dico vob⁹
Expedi vob⁹ vt ego vadā Si ei
nō abiero: pactus nō veniet ad
vos. Si aut abiero mittā vob⁹ eū
Et cū veniet ille arguet mūdū de
pccō. de iusticia et de iudicio De
pccō qdē. q̄a nō credūt in me De